



Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2009. gada augusta avīze Nr. 135

...vēl viena vasara...

Vai pamanīji, cik ātri steidzas laiks? Vēl vienai vasarai vārti būs ciet. No rītiem rasa vairs negrib prom steigties un debess zilums mazliet jau pabalējis. Aizvien biežāk ciemos nāk migla un vakaros tumsa sērst piesakās agrāk.

Vēl viena vasara tējas krūzē salīst. Vēl viena vasara rudzu laukus izbridusi un saules lēktus auklējusi.

Vai pamanīji, cik ātri steidzas laiks?

Vēl vienai vasarai mēs savu dzīvi parādā...

Solvita

*Vai esi dzirdējis
kā vārpas dzied druvas
dziesmu,
kad rudens saule
dedz dzeltenu liesmu?*

*Vai esi dzirdējis druvas dziesmu
par smaržīgu maizes klaipu
ko arājs liek galdā
pēc darba grūta un skarba?*

*Ir druvai, ir zemei ir dziesma,
ir katrai sava liesma,
ar saliktām rokām klēpī
nav lemts to dzirdēt nevienam.*

M. Stradiņa



V. Otvares foto



Augusts īsumā

- 02.08. Kapusvētki Mētrienas kapsētā.
- 05.08. Nodarbinātības dienests reģistrē bezdarbniekus Mētrienā.
- 08.08. Ūdensputnu medību sezonas atklāšana.
- 12.8. Divas Mētrienas komandas spēlē finālā atklātajā Madonas novada čempionātā pludmales volejbolā.
- 12.8. Mētrienas pagasta kultūras un izglītības iestādes apmeklē Madonas novada pašvaldības administrācijas kultūras darba organizators Jānis Kļaviņš un izglītības un kultūras jautājumu komitejas locekle, deputāte Daiga Maderniece.
- 16.08. Piedalīšanās Madonas novada 1. atklātajā pludīņmakšķerēšanas čempionātā.

Notikumus apkopoja **Ilmārs Grudulis**

Remontdarbi turpinās

Piektā tikšanās

Klāt augusts. Ar svelmainu sauli, lietus veldzi, puķu krāšņumu un bagātīgu ābolu ražu.

Mūsu ceļš atkal ved uz Mētrienas tautas namu. Remontdarbi turpinās. Tautas nama iekštelpas un zāle jau nokrāsotas jaukos toņos. Telpu griestus rotā skaistas lampas un lampiņas. Tiek veikti flīzēšanas darbi un likti skatuves dēļi.

Vērienīgi darbi notiek tautas nama ārpusē. Jau veikts tautas nama ārsienu pamata remonts un drenāžas ierīkošana. Tiks flīzēti celiņi, ierīkots ērts stāvlaukums mašīnām. Darbs kūsāt kūsā. Strādnieki, lai darbus veiktu laikus, darbojas pat brīvdienās.

Tautas nama vadītāja Anita Amata izrāda kamintelpu, kur pagasta iedzīvotājiem un viesiem būs iespēja jauki atpūsties un svinēt dažādus svētkus ģimenes, draugu lokā.

12. augustā Mētrienas pagasta kultūras un izglītības iestādes apmeklēja Madonas novada pašvaldības administrācijas kultūras darba organizators Jānis Kļaviņš. Pirmie iespaidi Mētrienā: "Man prieks būt atkal Mētrienā. Mētrieniešiem ir lieliska iespēja visdažādākajām kultūras izpausmēm, labi apstākļi plašām cilvēku vēlmēm. Būs skaists tautas nams. Ir kolosāla, moderna bibliotēka. Pieejama plaša sporta zāle. Un kur vēl estrāde! Jārēķinās gan ar to, ka no valsts dotāciju šīn jomā nebūs. Būs jāmāk iztikt ar pašvaldības maciņā esošajiem līdzekļiem. Bet gan jau viss būs labi! Turēsimies!", optimistiski noskaņots bija Jānis Kļaviņš. Piebildīšu, ka Jānis Kļaviņš ilgus gadus mācīja mūziku Mētrienas pamatskolā. Tātad – savējais. Lai viņam veicas jaunajā amatā!

Solvītas Stulpiņas teksts
Valdas Otvares, Solvītas Stulpiņas foto



Darbu vadītājs M.Šuma priecājas par paveikto.



Daiga Maderniece, Jānis Kļaviņš un Anita Amata.



Tautas nama vadītāja Anita saskaņo darbus ar brigadieru Egīlu.



Strādnieki strādā pat brīvdienās.



Griestiem jaunas, skaistas lampas.



Top jauni podesti...



Tautas nams būs skaists arī no birzītes puses.

Drīz tautas nama remonta beigas

Vasara iet uz beigām. Gribētos gan, lai vēl ir tikai jūnijs un saule sildītu aizvien siltāk. Bet man ir viens apstāklis, kas kompensē to sajūtu, ka drīz būs rudens. Tas apstāklis ir – Mētrienas tautas nama remonta beigas. Septembrī ir tautas nama nodošana – pieņemšana. Jau tiek plānoti pasākumi. Pirmais – 17. oktobrī, kad notiks svinīgs tautas nama atklāšanas pasākums.

Tautas nama darbā būs daži jaunumi. Varēs iznomāt telpas ģimenes svētkiem. Pieejama būs gan lielā zāle, gan mazā kamīnzāle. Varēs iznomāt arī traukus 50 personām. Būs iespēja uzsildīt iepriekš sagatavotus ēdienus. Ir tāda iecere, ka varēs ēdienu sagatavot Mētrienas pamatskolas ēdnīcā un telpas iznomāt ar visu galdu klāšanu. Par iznomāšanas noteikumiem un izmaksām varēs interesēties

Mētrienas pagasta pārvaldē.

Tāpēc jau tagad var sākt pieteikties uz telpu nomāšanu, lai es varētu plānot pasākumus savlaicīgi. Rezervēt telpas var personīgi pie manis vai pa telefonu 28348982.

31. oktobrī visi tiek lūgti uz „Jūsma” 15. gadu jubilejas koncertu.

Ar cerību uz labu sadarbību, tautas nama vadītāja **Anita**

“Mētrienas Dzīve” 2009. g. augusts

Gandarījumu sniedza spēja palīdzēt...

Daudzus mētrieniešus pārsteidza Mētrienas pagasta sociālā darbinieka maiņa. Tas radīja zināmu izbrīnu, neizpratni. Kāpēc? Aicināju uz sarunu **Astrīdu Jefimovu**.

Kāpēc notika šāda darbinieku maiņa?

Man bija jāizvēlas, vai nu darbs skolā vai sociālā darbinieka amats pagastā. Skolā esmu nostrādājusi daudzus gadus, tas darbs man ir sirdij tuvāks. Lai gan arī sociālais darbs ir ļoti cieši saistīts ar cilvēkiem. Tāpēc tāda izvēle. Šo izvēli man lika izdarīt Madonas novada sociālās pārvaldes vadītājs G. Riekstiņš.

Kāds bija šis pavadītais laiks sociālā darbinieka amatā?

Nostrādāju pusotru gadu. Gandarījums bija tad, ja varējām cilvēkiem palīdzēt. Šis laiks, uzskatu, nav bijis aizvadīts "pa tukšo". Ir daudz kas izdarīts, centāmies daudz ko darīt iedzīvotāju labā. Vai sarūgtinājums? Ja nu vienīgi tas, ka reizēm ne visiem un visur varējām sniegt palīdzību. Esmu priecīga par humānā "punktiņa" izveidi. Nedomāju, ka tas tā attaisnosies. Esmu gandarīta par kopšānas pabalsta izkārtošanu cilvēkiem.

Uzskatu, ka sociālā darbinieka darbs ir zināmā mērā misija.

Ar kādām problēmām, lūgumiem cilvēki visbiežāk griežas pēc palīdzības?

Daudziem vajadzēja pabalstus. Lielāki daļai tie arī tika sniegti. Bija cilvēki, kuriem vienkārši gribējās parunāties, lai risinātu arī nemateriālas problēmas. Ar tām mēs arī tikām galā.

Kas ir problēma?

Citam problēma ir tā, ka viņš nevar kaut ko nopirkt, citam – ka nav ko ēst. Ja cilvēks nevar apmierināt savas pamatproblēmas – ēdiens, mājoklis, tad ir bēdīgi, skumji. Un tiem mums ir jāpalīdz. Katram cilvēkam ir savas problēmas. Ne vienmēr visur ir vainīgs pats cilvēks. Jā, to ir viegli pateikt. Kā katram mums tā dzīve iekārtojas. Ne visi var sameklēt darbu, pat pēc augstskolas beigšanas. Ne



Astrīda Jefimova.

visiem Dievs ir devis veselību.

Kāds Tev šķiet iedzīvotāju sociālais līmenis Mētrienas pagastā?

Tas ir atkarīgs no tā, kāds naudas budžets cilvēkiem ir pieejams. Ir daudzas lietas, kuras bez naudas vienkārši nevar atrisināt. Pagastā ir daudz tādu iedzīvotāju, kam nepieciešama palīdzība. Bet pēc palīdzības griežas tikai viena daļa. Kāpēc cilvēki nemeklē palīdzību? Viena iedzīvotāju daļa nezina savas tiesības, viena daļa – kautrējas lūgt.

Vai visi, kas griežas pēc palīdzības, izmantoja piedāvātās iespējas?

Nē. Daudziem cilvēkiem es pati ieteicu, uz ko viņiem ir tiesības. Varbūt tas man arī nebija jādara.... Kaut vai tas pats "trūcīgā statuss". Daudziem es to ieteicu, bet no pagasta jau arī tas nekādus īpašus materiālos līdzekļus neprasīja. Bet cilvēkam tas sniedz jūtamu atvieglojumu, kaut vai griežoties medicīnas iestādē.

Vai sociālā darbinieka spēkos ir izdarīt visu to, ko cilvēks lūdz?

Nē. Es visu laiku jutos, kā kaut ko nepaveikusi. Visu laiku nepadarīta darba sajūta. Smagi. Grūti. Viena lieta ir tā, ko cilvēks prasa, bet otra – ko pats apzinies, kas būtu jādara. Sociālais darbinieks ir tas cilvēks, kuram var gan Bāriņtiesa, gan mediķis norādīt, kas ir jādara. Norādīt ir ļoti viegli, bet izdarīt ir grūti. Trūkst materiālo līdzekļu. Bet man arī trūka laika, jo strādāju tikai uz pusslodzi. Sociālajam darbiniekam tagad ir iedalīta visa likme, domāju, ka laika šiem darbiem netrūks. Paldies ģimenei, kas man palīdzēja gan morāli, gan ar transportu. Daudzas lietas darījām sestdienās, svētdienās. Paldies pensionāru padomei, caur kuru risinājām daudzas problēmas – gan ēdināšanas, gan apģērba jomā. Bet, ja tu spēj cilvēkam palīdzēt, tas dod gandarījumu.

Ja Tu būtu Labklājības ministre... (pasmaida...)

Ņemot vērā šī brīža krīzi, es noteikti domātu par tiem saucamajiem "pārtikas groziem". Tā nav slikta ideja. Arī tā putrainu dalīšana, es domāju, sevi tomēr attaisnoja. Tas bija zināms atspajds iedzīvotājiem. Lai cik dīvaini tas tobrīd likās. Cilvēki tagad to paši novērtē. Daudz kas ir atkarīgs no pašiem cilvēkiem. Ir, kas neņem pretī piedāvājumus. Zināms teiciens – nedod zivi, iedod makšķeri. Bet viņš neņem to makšķeri... Viņš grib zivi. Un reizēm tu esi spiests dot to zivi, jo citādi viņš aizies bojā.

Vai savs izvēli nenozēlo?

Daļēji (asaras acis...). Biju jau ar visiem saradusi.

Ko novēli jaunajai darbiniecei?

Lai izturība! Lai laba saskarsme ar jauno pagasta pārvaldnieku. Lai sekmes mācībās!

Astrīdu iztaujāja **Solvita Stulpiņa**
Foto no personīgā arhīva

Mēs lepojamies!

Baltijas vienotības skrējienā "Sirdspuksti Baltijai" esam arī mēs.

Par to stāsta skrējiena dalībniece **Lauma Freija**: „Mūsu kompānija – es, Ivita, Lita un mūsu šoferītis, tētis Andris – devāmies uz Cēsu pusi, mūsu kontrolpunkts bija 311. km no Tallinas puses. Tur ieradāmies vieni no pirmajiem. Bet nebija ilgi jāgaida, kad saradās arvien vairāk un vairāk cilvēku. Bijām apmēram 200 skrējēju. Visi ar nepacietību gaidījām skrējēju no 310. kilometra. Pirmie aiz līkuma parādījās Latvijas orientieristi, pēc tam pārējie skrējēji, sajūta bija interesanta no domas vien, ka tūlīt mēs viņiem pievienosimies. Un skrējiens ir sācies... Nu jau esam kādi 300 skrējēji, kājas pašas nes mūs uz priekšu, nekāda noguruma, var skriet vēl un vēl. Tas bija vienkārši fantastiski redzēt tik



daudz smaidīgas, apmierinātas sejas, un pašām arī smaidis nepazuda no sejas ne mirkli. Saņēmušas visu to labo enerģiju, noskrējām vairāk nekā paredzēto 1 kilometru. Pēc skrējiena bija ļoti laba sajūta, to tā vienkārši nevar izstāstīt. Diemžēl uz noslėguma pasākumu Rīgā nebijām, bet labprāt to vēroju televīzijā.

Foto no personīgā arhīva

Šovā "Koru kari 2" Madonas zaļo kori pārstāvēs arī mētrieniete

Pagājušajā sezonā televīzijas TV3 programmā varējām vērot šovu "Koru kari". Uzvaru izcīnīja Daugavpils "oranžais koris". Plašs bija skatītāju un atbalstītāju loks, kas lika aizdomāties par šova turpinājumu. Un tā, jau pavisam drīz sāksies "Koru kari 2". Tajā dalību ņems arī Madonas koris. Kora "seja" būs dziedātāja, novadniece Ieva Kerēvica. Ir notikušas vairākas atlases kārtas. Kā zināms, Madonas "zaļajā kori" dziedās arī mētrieniete **Lolita Krūmiņa**.

Lūdzu pastāstīt, kā viss sākas un notika.

"Nu visā tajā pasākumā nokļuva diezgan vienkārši. Pirmā koristu atlase Madonā notika 12. jūlijā. Sapratu, ka grēks būtu neaizbraukt un nepamēģināt. Kā nekā dzīvoju un mācījos Madonā trīs gadus. Tā tomēr ir mana pilsēta, bet Mētrienā ir mans pagasts. Tiku cauri pirmajai atlases kārtai. Tiešām likās, ka tālāk diezin vai nokļūšu, jo tur bija TĀDAS balsis, kas likās "WOW". Bet saņēmu zvanu ar uzaiicinājumu uz otro atlasu, kas notika 19. jūlijā. Mums pārbaudīja balss diapazonu, t.i. cik augstu un zemu spējam nodziedāt. Šaubas mazinājās un pavidēja maza cerība – varbūt tomēr tikšu? Otrā atlase notika Madonas mūzikas skolas telpās. Bija atkal patīkami pabūt telpās, kur mācījos, dziedāju, kārtāju eksāmenus.

Bija manāms meiteņu pārsvars. Daudz bija tādu konkursantu, kas netika Jelgavas un Rīgas koros, brauca laimi meklēt uz Madonu. Pirms atlases visiem dalībniekiem vajadzēja aizpildīt anketas, kāpēc vēlos piedalīties šinī šovā. Es atbildēju, ka vēlos pārstāvēt Madonu, godam nest savas pilsētas vārdu tālāk,



Lolita šova dalībnieku atlasē.

kā arī iegūt zināmu pieredzi. Mums vajadzēja dziedāt divas dziesmas. Vienu – latviešu valodā, otru – jebkādā svešvalodā. Latviski dziedāju dziesmu par Madonu, ko mums savulaik, mācoties Mētrienas pamatskolā, iemācīja mūzikas skolotājs Jānis Kļaviņš. Otrā dziesma bija "Santa Lucia" no Mētrienas sieviešu kora "Jūsma", kurā vēl joprojām dziedu, repertuāra.

No visa lielā dalībnieku pulka tika izvēlēti 16 koristi, astoņi zēni un astoņas meitenes.

Protams, ka Rīgā bija vēl grūtāk tikt, jo tur pretendentu skaits sniedzās pāri tūkstošiem.

Daudzi dalībnieki, kas dziedās Madonas kori, man ir labi zināmi. Esam kopā mācījušies gan ģimnāzijā, gan kori dziedājuši.

Mēģinājumi ir jau sākušies. Mūsu "kora seja" būs Ieva Kerēvica, veidot programmu un mācīties dziesmas palīdzēs Artūrs Grandāns un Valdis Tomsons. Visi mēģinājumi notiks Madonā, tā ka sanāks braukāšana no Rīgas, kur studēju. Pirmā tiešraide TV3 būsot 6. septembrī", stāsta Lolita.

Uz jautājumu, ko lai Tev un Madonas korim novēl, Lolita atbildēja: „Lai nebeidzas kredīts un naudiņa telefonos, ja domājam balsot par savējiem, kā arī ticību mums, lai mēs noturētos ilgāk par trim raidījumiem. Cik zināms, Madona nekad nav īpaši „figurējusi” televīzijā. Šī nu ir lieliska iespēja pierādīt, ka Madonā nav dīkdienņu un ka esam savējos atbalstīt spējīgi un gribīgi. Dziedātājiem novēliet veiksmi, izturību un radošo spēku, kā arī veselību, gatavojot kārtējos priekšnesumus. Kā zināms, nāk rudens, ziema, un, ja balstiņa nebūs kārtībā...”

Vai vecāki piedalīsies šova tiešraidēs?

„Ui, nezinu, vai brauks, bet mamma jau nevarēs tur mierīgi nosēdēt. Bet apvaicājās gan, vai varēs vērot klātienē”, atklāj Lolita.

Nu, ko! Atliek vien novēlēt mūsējiem veiksmi! Būsim atsaucīgi Madonas kora atbalstītāji balsojot!

Lolitas stāstīto pierakstīja **Solvita Stulpiņa**
Foto no Lolitas personīgā arhīva

MEDĪBAS. MAKŠKERĒŠANA

Šautas meža cūkas un manīti lūši

Pēdējos gados individuālās medībās Mētrienas kolektīva biedri gūst vairāk medījumu nekā kolektīvajās. Tas arī varbūt pareizāk, jo kolektīvajās medībās ar dzišanu tiek traucēti visi meža iemītnieki.

Individuālās medības Mētrienā notiek stingri organizēti pēc pašu mednieku pieņemtiem noteikumiem. Mednieku aktivitāte jūlijā un augustā bija augsta. Katru nedēļu divos noteiktajos vakaros medībās izgāja vidēji 12 – 15 mednieki. Medišanas mērķis – stirnu āži un meža cūkas.

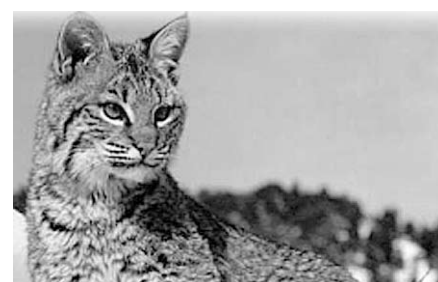
Zemnieku tīrumus mednieki uzmana katru nakti, kad vairāki mednieki ir darbībā. Rezultāti neizpaliek. Līdz 15. augustam no divdesmit septiņiem atļautajiem stirnu āžiem nomedīti divdesmit. Meža cūku medišanas limits Mētrienā ir septiņdesmit seši. Nomedītas divdesmit trofejas cūkas. Nomedīto stirnu āžu vidū izcilu pieraci pagaidām nav. Glītākos ragus 29. jūlijā, aizaugušajās plāvās aiz Lielniekiem, ieguva Mareks Platačs. Nomedītās meža cūkas lielākajā skaitā ir pērnā gada sivēni. Krituši vairāki

lielāki kuiļi. Ir pāris negadījumi, kad nošautas sivēnmātes.

Gadās arī ne tik bieži redzētais. Vēlā vakara stundā, no sava medību torņa, Ilmārs Logins pamanīja aizslīdam vilka siluetu. Droši vien, ka pelēcis ne pirmo reizi apstaigā Zaļmežnieku apkārtni. Savukārt Juris Jefimovs lūšus redzēja Dūku, Purmalu un Jaunmuižnieku apvidos. Mednieki nepriecājas par plēsoņām. Kolektīva medību saimniecībai tie nodara jūtamus zaudējumus.

8. augustā 13 Mētrienas mednieki atklāja piļu medību sezonu. Tradicionāli gājieni bija uz Runcu ezeriņu. Šoreiz redzēja tikai piecas sešas mercenes, no kurām viena krita. Iztraucētais gulbju pāris gan ilgi riņķoja virs Salu purva. Daudz tika rībināts Raksalas peļķēs, bet bez rezultātiem.

Makškerēšana augusta pirmajā pusē Aiviekstē bija mazāk veiksmīga. Labāk ķērās Odzianas ezerā. Reizēm gadījās arī līni un pa kādam plaudim. Pēc krietnas piebarošanas, Gunārs Grigulis savilka brangus ruduļus.



16. augustā Mētrienas komanda piedalījās Madonas novada atklātajā pludinmakškerēšanas čempionātā. Sešos no rīta Ļaudonā sacensības sāka ne tikai Madonas novada pagastu, bet arī komandas no tālākiem novadiem. Mētrienas komanda izcīnīja augsto trešo vietu. Rolands Kaļeņņikovs, Genādijs Sinkēvičs un Agris Dauģis saņēma bronzas medaļas. Agris dzīvo Ļaudonā, bet makškerēšanas sportā vienmēr pārstāv Mētrieni. Viņam arī augstākais rezultāts individuālajā vērtējumā.

Ilmārs Grudulis

“Mētrienas Dzīve” 2009. g. augusts

SPORTS

Mētrienas pludmales volejbolā

2009. gada vasarā Mētrienas volejbolistiem treniņu iespējas bija ierobežotas. Ar Eiropas finansējuma piesaisti notika pamatskolas sporta zāles remonts. Treniņi notika smilšu laukumā pie "Dimantu" daudzdzīvokļu mājas. Spēlētāji pludmales volejbolu. Pludmales volejbola komanda sastāv no diviem sportistiem. Laukuma irdenajās smiltīs spēlētāju kājas brīžiem grimst līdz potītēm.

Jūlijā un augustā notika Madonas novada pludmales volejbola atklātais čempionāts. Piedalījās 28 komandas, tajā skaitā arī no Gulbenes, Jēkabpils un Vecpiebalgas. Spēlēt

iznāca ļoti daudz. Turnīrs notika piecās kārtās. Čempionātu vadīja pazīstamais Madonas sporta organizators Gunārs Mats.

Mētrienas pagasts bija pārstāvēts ar divām komandām. Mētrienieši rādīja labu sniegumu, jo abas komandas bija to divpadsmit vienību vidū, kuras cīnījās finālā. Veiksme vairāk uzsmaidīja komandai, kurā spēlēja Edgars Točs un Armands Grudulis. Vienā no kārtām viņi bija pat pirmie. Nelabvēlīgās finālspēļu izlozes rezultātā Edgars un Armands palika ceturtajā vietā, bet pelnījuši bija augstāku vietu. Arī mūsu otrā komanda Arturs Fridrihsons

un Māris Točs cīnījās ļoti sīksti. Zaudējumus piedzīvoja tikai ar dažu punktu starpību. Čempionātā spēles sāka arī Pāvels Konovaļenko. Guva traumu un līdzdalību spēlēs pārtrauca. Septītā vieta no divdesmit astoņām komandām arī ir labs rādītājs.

Kaut gan cerējām uz vietām pirmajā trijniekā, Mētrienas labāko pludmales volejbolistu sniegums ir uzslavas vērts. Jāpiebilst, ka finālspēlēs savas komandas ar aplausiem atbalstīja liela grupa līdzjutēju no Mētrienas. Citām komandām tādu nebija.

Ilmārs Grudulis

MĒNEŠA JUBILĀRI

Jubileja Raksalā

Sveikt **Marenu Karpovu** 80 gadu jubilejā ieradās Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis, pārvaldes darbinieces Arita Sīpola un Vija Jeremejeva. Sveikšanas brīdī fotogrāfijās iemūžināja Solvita Stulpiņa. Sveicēji jubilārei sniedza dāvanas, ziedus un laba vēlējumus.

Marena Karpova nākusi no Atašienes puses, kur daudzi gadi pavadīti smagā piena savācējas darbā. Atašienes novadu viņa uzskata par savu. Puse no mūža gadiem nodzīvoti Mētrienā. Ilgus gadus strādāts pie jaunlopu kopšanas kopsaimniecības "Lidums" fermās.

Daudzus gadus Karpovu ģimene dzīvoja Jurjānu miestā. Ļoti silti raksturo Marenu bijušie kaimiņi. Par sirsnību, izpalīdzību. Karpovi turējuši zirgu un nekad nav lieguši kaimiņiem izmantot zemes un citos darbos. Tad Karpovu apdzīvotās mājas īpašnieki pieprasījuši nesamērīgi augstu cenu. Ģimene pārcēlās uz Raksalu, kur savulaik Vasiļijs savām rokām bija cēlis nelielu mājiņu. Vasiļijs bija prasmīgs amatnieks. Abi kopā dzīvoja saticīgu dzīvi. Marena smagi pārdzīvoja vīra aiziešanu mūžībā. Viņa pēdējā atdusa ir Ozolkalna kapos. Vēl agrāk ģimeni piemeklēja vēl nežēlīgāks pārdzīvojums. Ļaunas slimības pieveikts, mira dēls.

Marenas veselība nav diezin cik laba. Tomēr viņa gaišu domu noskaņota. Ikdienā palīdz tuvi cilvēki Lidija un Aivars Karpovi.

Vija Jeremejeva ļoti labās domās par



Jubilāri sveic Vija Jeremejeva, Andris Dzenovskis un Arita Sīpola.

jubilāri. Pratusi vienmēr sadzīvot ar kaimiņiem, vienmēr enerģiska palīdzēt citiem, labsirdīga un godīga. Pazīstot Marenu, pilnīgi piekrītu tādām apgalvojumiem.

Lai cienījamai jubilārei laba veselība un dzīvotprieks!

Ilmārs Grudulis

Man šodien astoņpadsmit gadu...

Augustā savus astoņpadsmit svin trīs jaukas meitenes **Madara Rimeike, Olita Šķēle un Nadine Jefimova**. Katra ar savām domām, savām izjūtām, kurās lūdzu padalīties ar lasītājiem...

Katram jaunībā ātrāk gribas kļūt patstāvīgam. Vai arī Tu gaidīt gaidi savus 18?

Nadine: „Protams, gaidu!”

Madara: „No sākuma ļoti gaidīju savus 18. Bet nu vairs nē. Tas liekas nedaudz biedējoši. Lielāka atbildība. Pašai par sevi jāšāk domāt.”

Olita: „Tas ir maldīgs priekšstats, ka 18 tā ir robeža starp pieaugušo un „lielu bērnu”. Mūsu sabiedrībā no 18 gadiem cilvēks kļūst juridiski atbildīgāks, jeb – vecāki teorētiski tiek atbrīvoti no pienākuma. Patstāvīgums un atbildība ir ētiskas dabas jautājumi. Ir arī mazi „pensionāri” un 50-gadīgi zīdaiņi:) Personību nevar iekļaut laika robežās!”

Tavas mīļākās atmiņas no bērnības?

Nadine: „Ropažu bērnudārzs Rīgas rajonā un jautrās blēņas ar kaimiņu draudzeni.”

Olita: „Mīļākās...hm. Man vienmēr nāk smieklī par to, kā mazā knīpa uz jautājumiem: „Vai cilvēks tiešām ir cēlies no pērtiķa; kur bija Atlantida; vai Dievs pastāv???” saņēma nemanīgu: „Neuzdod stulbus jautājumus!””

Vai blēņas arī strādāji? Un vai par tām saņēmi sodu?

Nadine: „Sadarīju gan, bet tās nebija īpaši briesmīgas, lai par tām sodītu.”

Turpinājums 6. lpp.

“Mētrienas Dzīve” 2009. g. augusts

Madara: „Blēņas strādāju diezgan bieži. Un pērienu arī dabūju. Atceros, kā nosmērēju seju ar zilo smēri, un kad vecmamma gāja garām mūsu mājai, es, piegājusi pie loga, viņu biedēju.”

Olīta: „Krimināli sodīta neesmu – tad jau viss kārtībā. Bet ja godīgi, jau kopš knupīša esmu nepieklājīgi „pareiza.” Ētisks perfekcionists, ko tur piebilst.”

Tavas atmiņas par skolu, kurā mācījies, mācies...

Nadīne: „Mētrienas pamatskolā pirmā skolotāja bija mamma, tāpēc viņu saucu par mammu, nevis par skolotāju. Sirsnīgas atmiņas ir par klases kolektīvu un audzinātājām A. Kraukli un Ā. Jaško.”

Madara: „Mācos Barkavas arodvidusskolā. Būšu lauku tūrisma speciālists un komercdarbinieks. Visspilgtākās atmiņas palikušas no iesvētībām. Mums ar muti bija „jāzvejo” āboli no ūdens, kurā bija savārtas sarkanās bietes. Visi bijām sarkanām mutēm.”

Olīta: „Izglītības sistēma nav vērsta uz bērnu – cilvēku, uz personības attīstību, bet gan uz sabiedrībai derīgas „skudras” radīšanu. Skolotāji ir dziļi saauguši ar savām problēmām. Izglītības ministrija, skolotāji un bērni dzīvo katrs savā realitātē...”

Kāds mācību priekšmets Tev skolā tas tuvākais? Varbūt kādai skolotājai īpašs paldies...

Nadīne: „Pamatskolā patika zīmēšana un vidusskolā psiholoģija.”

Madara: „Man patīk lietvedība un grāmatvedība.”

Olīta: „Jocīgi, man tiešām patīk visi priekšmeti, ir vienmēr prieks apgūt ko jaunu, taču pasniegšanas veids pārāk bieži nav vērsts uz potenciāla izmantošanu. Tikai uz plāna izpildi, ierakstu žurnālā. Sekli.”

Kas vēlies būt? kādā amatā strādāt?

Nadīne: „Īsti vēl neesmu pārliecināta, par ko es vēlos kļūt un man vēl ir laiks domāt.”

Olīta: „Es nevēlos būt. Es esmu. Cilvēks. Amats ir oficiāli, reāli ir dzīve.”

Tavas dzīves prioritātes?

Nadīne: „Man svarīgākais dzīvē ir ģimene, bet arī protams nepieciešams darbs un karjera.”

Olīta: „... „lielā karote”. Es tikai smeļu. Man ir svarīgi būs patiesai pret sevi, ja tas kaut kur, kaut kā, kaut kam „neiekļaujas”...tas nav svarīgi!”

Tavas intereses, vaļasprieki?

Nadīne: „Manas intereses saistās ar auto vadīšanu un pareiz mācos autoskolā, tāpēc tas aizņem manu brīvo laiku.”

Madara: „Patīk lasīt grāmatas. Spēlēt florbolu, bet šeit nav tādu iespēju.”

Olīta: „Manās interesēs ir skatīties kopumā, vilkt paralēles, redzēt likumsakarības, nevis smalcināt, dalīt. Klasificēt cilvēku (hobijos u.tml.) ir sīkumaini. Sīkumi raksturo laika posmu, bet nesniedz jēgu.”

Ko Tu gribētu novēlēt Mētrienas jauniešiem?

Nadīne: „Atrast savu vietu dzīvē!”

Olīta: „Attīstību.”

Vai, sagaidot savus 18, jūties pieaugusi?

Nadīne: „Pieaugusi jūtos tikai daļēji.”

Madara: „Nē. Nemaz neliekas, ka esmu pieaugusi. Drīzāk vēl aizvien esmu bērnišķīga.”



Olīta Šķēle



Nadīne Jefimova



Madara Rimeiča

Olīta: „Vai starp šodienu un vakardienu ir kāda atšķirība? Mainās stils, mode, ķermeņi noveco. Zeme turpina griezties, gadalaiki mainīties un es esmu tā pati. Laiks ir ilūzija, kas tur cilvēku važās. Laiku sāka griezt mehāniskais pulkstenis. Sagrieza stundās, minūtēs, sekundes simtdaļās. Viduslaikos piemēram laiks ilga starp pasaules radīšanu un Pastaro tiesu. Reāli ir tikai tagad. Es esmu. Es esmu augusi. Es esmu. Es turpinu augt. Jūs, visi arī esat. Tagad. Vai jūs varat atbildēt, kā tas ir – būt Pieaugušam. Ir svarīgi turpināt. Augt.”

Vai joprojām turpini rakstīt? Varbūt kādu dzejoli...

Olīta: „Rakstīšana, tā ir īpašība. Tas ir kaut kas tāds, kas vienkārši piemīt, tāpat kā vēlme makšķerēt vai bailes no zirnekļiem – kā kuram.”

*Kā tas nākas,
Ka viss jau ir gatavs,
Cilvēkam piedzimstot,
Iedalīts plauktiņš,
Lego pilsētas
Graustu rajona
Piektās kastes
Kreisajā stūrī...
Kā tas nākas,
Ka viss jau ir gatavs,
Bērnam mācoties,
Noteikts saraksts,
Ieslodzīts laikā,
Gaida liecībās paraksts,
Kas vēsta,
Kā pierasts ciemā
Par vienu robotu vairāk,
Kas citēt māc perfekti
Rūpīgi sijāto vielu...
Kā tas nākas,
Ka domām nav vietas,
Starp lietām braucot,
Uz dzimtā konveijera...
Kā tas nākas,
Ka viss jau ir gatavs,
Spoguļi skatoties,
Raugās mets
Perfektam portretam
skropstu garums
Un krāsa, un uzacu forma,
Lai radītu izteiksmes,
Žestus pēc normas.
Kā tas nākas,
Ka viss jau ir gatavs,
Cilvēkam dzīvojot,
Nav jāpūlas pašam
Ne domāt, ne radīt...*

*Kā tas nākas?
Viss jau ir gatavs!*

*Pakāries resursu vados,
Cilvēks nejūtas vainīgs.*

*Daba, tavs likums
Ir aizmirsts!*

/Olīta Šķēle/

Jubilāres aptaujāja **Jolanta Vītola**
Foto no personīgajiem arhīviem

Dzīvojam ar cerību

Ja katrs cilvēks zinās savu mērķi un uz to ies, pilns optimisma, gribas un pārliecības, tad sasniegs savu mērķi. Ja mēs katrs domāsim un darbosimies optimisma pilni, tad arī valstī būs daudz pozitīvu cilvēku. Sakiet, ar ko ir vieglāk sarunāties, ar saskumušu pesimistu vai smaidīgu optimistu?

Kādā vasaras dienā nejausi biju klāt pagasta sociālās darbinieces un Dainas Zvejsalniecības sarkanā. Kāds optimisms mājā šinī sievietē! Nolēmu, ka ir vērts tikties ar **Dainu**. Un tā devāmies uz trīspadsmit kilometru attāļajām „Aizdēglu” mājām. Diena šodien apmākusies, vējaina, auksta. Mājas pagalmā ziedošajos flokšos kā sudraba dimanti mirdz lietus lāses. Dimantu vērti ir arī šo māju saimnieku darbi. Saimniece izkurinājusi krāsni. Pie siltā mūrīša ir silti un labi. Un tad vēl kāds pārsteigums! Daina mums izcepusi lielu torti! Neatceros, kad pēdējo reizi mēlojos ar īstu mājas torti. Neesmu saldumu cienītāja, bet no šāda cienasta atteikties nespēju. „Savā laikā, kad vēl dzīvoju Cesvainē, tortes ļoti daudz cepu. Tagad tā mazāk. Kaimiņiene reizēm palūdz, ko aizvest Rīgas radiem kā ciemkukulī. Tortes cept iemācīja tante. Viņa ņēmās stāstīt, kā jādara. Es saku – nē, tant, tā lieta neies, ņemsim abas un kopā cepsim! Vīra tēvs mani apgādā ar olām. Pašiem vistu nav. Esam turējuši, bet lapsas aiznes. Meža dzīvnieku mums daudz. Tiek postīti arī lauki un tūrumi. Izrakņātas tiek kartupeļu un runkuļu vagas”, stāsta Daina.

Tuvumā nav māju. Vai nav garlaicīgi? „Nē, darba daudz”, atbrauc Daina, „nav, kad garlaikoties. Šinī mājā dzīvojam kopš 1995. gada rudens. Pērn, kad vēl pienācīgi maksāja pienu naudas, lielākām mājām jaunus logos, nosilīnājām sienas. Vajag meistaru, kas pārmūrētu podiņa krāsni lielajā istabā, bet neviens neņem. Nemāk laikam. Baidās. Podiņi esot ļoti precīzi jāsaliek atpakaļ”.

„Sienu arī paspējām savākt. Ir astoņas gotiņas, sešas teles”, stāsta saimniece, „darba daudz sanāk. Tikai tās naudiņas nav. Piens jānodod gandrīz pa velti. Labi, ka bankā ietaupījušies pārskaitījumi, bet cik tad ilgi... Pagājušo vasaru dažs sienu rullēja par latu, šogad jau lats piecdesmit.

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Rasmas Prīliņas piemiņai

“...sen neesmu dzirdējusi griezes dziesmu. Pilsētā arī ķīvītes grūti pamanīt. Vēlos šovasar aizbraukt uz dzimtajām mājām, panaškēties ar mellenēm un avenēm...”

Skan Mētrienā griezes dziesma. Mellenes ražu dāvā un avenāji ir ogu pilni. Nav tikai lasītājas....

2009. gada 16. jūlijā mūžībā aizgājusi Rasma Prīliņa.

Rasmiņ! Pietrūks mētrieniešiem Tavu sirsniņu atmiņu. Tavas sirds uzticības un pierības dzimtajiem “Dreimaņiem”. Pilskalns ziedēs un sniegos bez Tevis. Bez Tevis tēva stādītās ābeles maijā plauks. Bet Ziemsvētku eglītes zaros Tavi tuvie un mīļie iedegs svečīti un dalfisies atmiņās – kā bija... Varbūt Tavi mazbērni kādu vasaras nakti pavadīs “Dreimaņu” siena šķūnī un minēs mīklas. Tava mīļā, senā

“Mētrienas Dzīve” 2009. g. augusts



Sieviete laukos jābūt stiprai.

Visi grib nopelnīt. Graudaugus nesējām. Nav, kas to dara, kad Jānis varēja, tad gan sējām. Vairs jau neatmaksājas sēt. Kombineis dārgs, kalte dārga. Pienu nauda to nemaz nesedz, sanāk pārmaksāt. Godīgi teikšu, man nekad par pienu nav maksāti divdesmit un vairāk santīmu, par ko vēl zemnieki streikoja. Vienu dekādi man samaksāja divdesmit divi santīmi par litru, tas jau likās ļoti labi. Tā man maksāja caurmērā 17 santīmi, nodevu trīs ar pus tonnas, parēķiniet, cik saņēmu. Labi bija. Varēja sagādāt barību lopiem. Bet ko tagad? Un kāds darbs tiek ieguldīts? Par to jau neviens nedomā”, atzīst Daina.

Kur ņem spēku?

„Nav laika skumjām domāt. Uznāk jau reizēm vājuma brīži. Aizeju, viena paraudu un atkal darbos iekšā. Ko darīsi? Neviena jau nav, kas palīdz. Visiem grūti. Visiem tik paziņo, ka algas „nogrieztas”, no darba atļaiž... Jādzīvo vien ir tālāk. Jācīnās”, pārliecināta ir Daina, „sevī



Dainas ceptā torte bija ļoti garšīga.

domāju, labi, pārdošu tās govīs, būs nauda kādam laikam, bet ko pēc tam darīsi? Sēdēsi mājās, četrās istabās? Deviņdesmitajos gados jau bija tāpat. Atceros, ka par pienu tad maksāja tikai četri santīmi. Kaut kā izdzīvojām. Ar laiku palika labāk. Dzīvojam ar cerību! Būs labāk! Vienkārsi jābūt labāk!”, optimistiski noskaņota ir Daina, „savādāk jau nevar dzīvot. Vai tiešām tā būs, ka par mūsu darbu neko vairs nemaksās. Ir Latvijā vajadzīga lauksaimniecība. Kāpēc vajadzēja likvidēt cukura fabrikas? Tagad jau brīdina, ka par graudiem arī būšot mazas maksas. Kā lai zemnieks izdzīvo?”

Daina šinī vasarā nokārtoja eksāmenu un ieguva autovadītāja apliecību. „Tas bija smagi, bet es to izdarīju. 19. jūnijā tiesības man bija rokā. Pa pilsētu braukt no sākuma bija pavisam nedroši. Nav vairs tie gadi. Bija bailes. Man bija ļoti instruktori. Novēroju, ka daudz cilvēku arī gados mācās vadīt auto. Man vienkārši bija ļoti liela nepieciešamība, dzīve daudz ko piespiež. Tagad to nenozēloju. Nedzīvojam jau pilsētā”, stāsta Daina.

Pabijuši kopā ar Dainu tikai pāris stundas, enerģiju un dzīvesprieku sasmēlāmies daudz. Prieks, ka mūsu pusē dzīvo tādi jauki, optimistiski cilvēki. Šajos laikos grūti ir visiem, tikai kā katrs savu sāpi un problēmu pasniedz citiem. Lai Tev, Daina, spēks un izturība! Lai veselība Tavai ģimenei!

Solvitas Stulpiņas teksts un foto



sēta ilgi Tavas pēdas glabās.

Deviņu bērnu ģimenē Rasma piedzima kā septītais bērns 1935. gada 22. oktobrī. Vienmēr lepojās, ka vienā gadā ar Brīvības pieminekli. Vienpadsmit gadus Rasma nostrādāja kolhozā. 1959. gadā satika savu mūža mīlestību Mārtiņu un pārcēlās uz dzīvi Dobelē. Piedzima dēls Armands. Dobelē tika strādāts gan pienotavā, gan SPK par audēju, gan rūpnīcā „Dobeles svecēs”, gan par pastnieci. Rasma skaisti dziedāja koros, ansambļos, ģimenes lokā. Spēlēja akordeonu un ģitāru. Mācēja skaisti zīmēt, veidot figūras. Lieliski padevās rokdarbi. Nebija tāda darba, kuru Rasma neprastu. Tāda bija mūsu mīļā Rasma Prīliņa, dzimusi Pakārkle.

Lai vieglas smiltis Tev, Rasma! Lai patiesa līdzjūtība piederīgajiem.

“Mētrienas Dzīves” redaktore

Lai steidzas laiks,
tik padarīt tos darbus
lai labo darbu nepietrūkst,
ja visi striķi tomēr pārtrūks –
ir vieta, kur tos atkal siet.

Nes labestību, mīlestību sevī,
ar viņām līdzī ļaudis ies,
bet to, ko kādreiz aizmirsīs un
nodos –
pēc laika dzīve nepiedos...

M. Stradiņa

Sveicam septembra jubilārus!

| | | |
|---------------------|--------|----|
| Neldai Otvarei | 03.09. | 18 |
| Saivai Butulei | 15.09. | 20 |
| Viktoram Korņejevam | 01.09. | 25 |
| Mārītei Ošai | 19.09. | 30 |
| Andrim Elstam | 17.09. | 35 |
| Ilmāram Točam | 03.09. | 45 |
| Irēnai Elksnītei | 23.09. | 60 |
| Aleksandrai Elstei | 20.09. | 65 |
| Zaigai Viksnai | 01.09. | 70 |



Mirkļi, mirkļi – pēdas iezīmē tie katrā sejā,
Jo no tiem jau veidojas Tavas mūžs.
Sakrāj gaišos mirkļu, tumšos pamet vējā,
Lai tos vēja elpa ātrāk projām pūš.

A. Skrjabe

Mūsu vislabākie vēlējumi

Marenai Karpovai 80 gadu jubilejā!
Lai izturība, veselība un dzīvesprieks.

Mētrienas pensionāru padome



Katru dienu sudrabā redzēt,
Katru dienu sudrabā vērtēt.
Tumsā sudraba guntiņu atrast.
Būt kā dūrainim, kuru silda,
Mātes ieadīts, sudraba raksts.

K. Apškrūma

Sveicu **Marenu Karpovu** jubilejā!

Teresa Timofejeva

Ik lapa sauc – Dzijlāk ieskaties!
Ik putns – Lido daudz augstāk!
Tad tavai gaitai drīz atvērsies
Vēl pasaule neapjaustā.

Un tavas dienas tad ielieksies
Vēl lielāku brīnumu lokā
Un pulksteņi stundas prom
aizskaldīs,
Bet zelta mirklis būs rokā.

M. Bārbale

**Mētrienas pamatskola visus
savus audzēkņus un
pirmskolas vecuma bērnus
uz Jaunā mācību gada sākumu
gaidīs**

1. septembrī plkst. 9.00.

skolas administrācija

(sīkāka informācija pie skolas direktores,
t. 28769329)

Aiz trejdeviņiem kalniem
noriet saule,
no trejdeviņiem kalniem
atnāks rīts,
pa gadu kāpnēm aizskrien dienas,
un jaunu laimi atnes līdz,
lai netrūkst dienišķā ne nieks,
lai pasaulē tu mīlēts tiec,
lai tie, ko mīli, tevi klausā,
ar visiem priekiem galā tiec.

M. Stradiņa

Sveicam **Viju Jeremejevu** jubilejā!

Vēlam prieku, laimi, veselību.

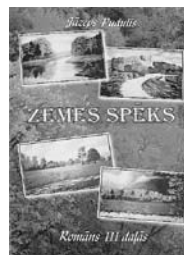
Mētrienas pagasta pārvalde

Brīnumi ir visur.
Tie slēpjas katrā pumpurā,
lietus lāsē, katrā smaidā.
Un dzīve ir tieši tik
brīnumaina,
Cik mēs spējam šos
brīnumus saskatīt.
Un arī radīt...

Daudz laimes **Vijai Jeremejevai** jubilejā!

Teresa Timofejeva un Taņa Mūrmane

Mētrienas pagasta
bibliotēkā var iegādāties
mētrienieša **Jāzepa
Puduļa grāmatu „Zemes spēks”**. Romāna
darbība risinās laikā no
1936. līdz 2007. gadam,
pamatā balstoties uz
patiesiem notikumiem
mūsu apkārtnē.



Atgādinājums!

Mētrienas pagasta pārvaldes aģentūra „Mētrienas komunālā saimniecība” atgādina visiem iedzīvotājiem savlaicīgi veikt maksājumus par ūdens un kanalizācijas izmantošanu un atkritumu izvešanu. Neesiet vienaldzīgi! Nāciet, domāsim, kā parādus dzēst. Parādu summas ir lielas. Ja netiks dzēstas parādu summas, tiks atslēgta ūdens padeve un liegta kanalizācijas izmantošana.

Vēl joprojām nepārdomāti tiek izmantoti atkritumu konteineri. Nemetīsim tajos nezāles, pelnus, ķieģeļu atlūzas. Tas viss sadārdzina atkritumu izvešanas pakalpojumu. Lai mazinātu atkritumu izvešanas izmaksas, pie mājām samazinājām konteineru skaitu. Bieži bija tā, ka konteiners netika piepildīts ar atkritumiem pilns, kad jau iesāka atkritumu maisus likt nākošā. Ja kādā vietā vēl papildus nepieciešams konteiners, ziņojiet pa tālruni 20371424 vai 20371428, vai iegriežoties personīgi aģentūrā, kas atrodas „Mētrās”.

Aģentūras „Mētrienas komunālā saimniecība”
direktors **Jānis Trops**



Šomēnes tika veikts asfalta ceļa
bedrīšu remonts.

Pagasta darbinieku un iestāžu darba telefoni

| | |
|--|----------|
| Mētrienas pagasta pārvalde Valda Otvare (sekretāre) | 64826031 |
| Vallija Sīpola (Bāriņtiesas priekšsēdētāja) | 20371425 |
| Jānis Trops (Aģentūras MKS direktors) | 20371424 |
| Ināra Krasovska (MKS lietvede) | 20371428 |
| Arita Sīpola (sociālā darbiniece) | 20371420 |
| Vija Jeremejeva (kasiera) | 20371426 |
| Jānis Zeps (saimnieciskās daļas vadītājs) | 20371434 |
| Vilnis Baltiņš (MKS strādnieks) | 20371430 |
| Maigonis Smekis (MKS strādnieks) | 20371433 |
| Jeļena Strogova (pagasta strādniece) | 20371422 |
| Irēna Elksnīte (ārsta palīgs) | 20371423 |
| Solvita Stulpiņa („Mētrienas Dzīves” redaktore) | 20371427 |
| Bibliotēka | 20371432 |

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde. Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.

Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa. Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola, Maruta Oša, Marija Beģis-Begge,

Vallija Sīpola, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.

iespiests SIA “Erante” tipogrāfijā. Tālr. 64860983, 65230115